

L'ESCALA, CIUTAT PUBILLA DE LA SARDANA 2010

26 d'abril del 2009. L'Escala acaba de ser proclamada Ciutat pubilla de la Sardana 2010. Me n'alegro. Ja era hora. Però em pregunto: ¿Com és possible que de les dues viles –sens dubte les més emblemàtiques de la sardana de tot Catalunya com són Torroella de Montgrí i l'Escala– la primera ja va ser pubilla l'any 1975 i que la segona hagi hagut d'esperar 35 anys a rebre aquest reconeixement?

Bé, com diu l'adagi, “mai no és tard mentre arribi” i com que la notícia em plau moltíssim no vull ara entrar a polemitzar sobre la responsabilitat del retard en rebre aquest guardó i crec que és el moment de felicitar l'afició sardanista local per haver-li estat reconegut aquest mèrit.

Així, doncs, felicitats a tots els aficionats i balladors, locals i foranis, que participen en totes les ballades, que no són poques i que s'organitzen al llarg de tot l'any. A tots els components de l'Agrupació Sardanista “Avi Xaxu” que formen o han format part d'aquesta entitat escalenca des dels seus inicis fins a l'actualitat i que, d'una manera altruista, s'ha dedicat i es dediquen a l'organització de ballades, a totes les trobades infantils i a qualsevol tasca que es derivi de la seva afició.

També faig extensiva la meva felicitació tant a l'antiga com a la recuperada La Principal de l'Escala, que, si bé no ha ostentat oficialment la categoria de les cobles de la nostra veïna i amiga població torroellenca, sí que ha tingut el privilegi de posar el seu cor i la seva ànima a totes les interpretacions al llarg de tots els temps que s'han fet a qualsevol plaça de la nostra població com a la Platja (actual plaça de la Sardana), on moltes vegades acudien amb les millors gales que posseïen i que ja demanaven el relleu, àdhuc algun calçat amb esclops, com també a qualsevol carrer o plaça de poblacions catalanes on se'ls contractava o contracta i que, en molts casos, eren o són compostes per algun dels seus components.

Arribat aquí, no puc deixar d'esmentar: l'Avi Xaxu, en primer lloc; en Pere Mercader, en Tonet Puig (Perruca), en Josep Ma. Vilà i Saliner, el seu fill Jaume Vilà i Comas. A tots ells els vaig conèixer en la meva infància o en la meva joventut. Als actuals Lluís Albert, Joaquim Hostench i tants d'altres que la meva ignorància o la meva desmemòria no em permeten recordar en aquest moment, però que els prego que acceptin que, també per a ells, faig extensiu el meu reconeixement.

També a tots els mestres compositors foranis, que són innumbrables, i que durant la seva trajectòria professional es van recordar de dedicar